

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

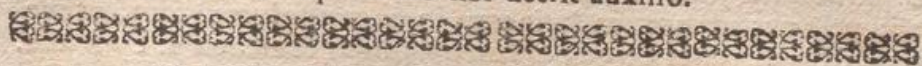
Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 16. 17. & 18. lib. Judicum, in quibus describitur jactura fortitudinis Samsonicæ ex septem crinibus abscissis orta & secuta mors. Idolum Michæ ablatum à Danitis. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

ipsis necessaria deesse patiatur. Quare si verum Dei servum & Nazaraum agis, noli quærere: quid manducabimus? aut quid bibemus? aut quò operiemur &c.? scit enim Pater & Herus tuus coelestis, quò indigeas, & sciens nunquam suò tibi deerit auxiliò.

FASCICULUS XXXIV.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 16. 17. & 18. lib. Judicum, in quibus describitur jaçtura fortitudinis Samsonica ex septem crinibus abscissis orta & secuta mors. Idolum Miche ablatum à Danitis. Expugnatio Urbis Lais.

Considera I. **L**ibidinem carnalem non tantùm spiritui (ut præceden- N.231. tia docere) sed ipsi quoque corpori & carni esse summè nocivam. Testatur enim S. Scriptura c. 16. Samsonem stupendæ fortitudinis hominem, dum cubaret in sinu Dalila, quam perditè amaverat, adèò suis defecisse viribùs, ut ad mortem usque lassatus esse videretur. Et hinc S. Ambros. lib. 6. Epist. 47. ad Sabin. Voluptatem serpenti comparans cit: *venenum in dentibus habet, quibus unusquisque sese eviscerat luxuriosus.* S. Cyrillus his deliciis addictos viperis assimilat, hunc ingeniosum afferens apologum. Furibundæ Viperæ ad coitum properanti castus elephas obviam factus quæsit ex ea dicens: quò sic effrenatò passu properas? cui illa: anhelò ad venereæ suavitàtis gaudium. Hòc auditò elephas ejus lethifera fallaciæ compassus dixit. scio certè, quòd furibunda luxuria oculis careat, non valens videre, quò ruat, nempe ad occasum amarissimæ vitæ tendis: quid enim coitus, nisi deliciosa pernicies, mors latens venenositas blandiens? & hèrele aptiori similitudine, quàm hanc ad propositum alludere non potuisset ingeniosus iste Doctor; Voluptatem enim, quam vipera in concipiendo foetu accipit, in pariendo occidit, dum ruptis visceribus proles oritur, & mater moritur. Ecclesia catholica sollicita filiorum suorum parens ad coercendam fatalem libidini-

bidinem, quæ maximè Bacchanalium tempore ardet, dum Baccho & Cereri immoderatiùs litari à Christianis solet, cineres capitibus jubet imponi, sub præscripta hac formula: *Memento homo, quia pulvis es, & in pulverem reverteris.* Ut sic doceat: carnales homines præ cunctis aliis velocius ad mortem & cineres, in quos resolvendi sunt, propere. Quare etiam de quibusdam libidinosis Hæreticis 2. Epist. c. 2. v. 1. asserit S. Petrus: *superinduentes, sibi celerem perditionem &c.* Diabolus namque instar Philistinorum se gerit erga illos, utens luxuriã tanquam *Dalila*, quæ corporis vires ceu capillos Samsonis abscindat, & in malo penitens excæcatorum peccatorum funibus trahat maturre ad carcerem sepulchri, animæ æternis pœnis illusus. Quare ò Christiane Lector! si longioris vitæ amore teneris, summò odio prosequere brevissimam illam & fœdissimam carnis voluptatem.

N. 232.

Considera 2. Omnes Christianos iisdem verbis, quibus cap. 19. v. 9. & 10. Quinque exploratores in terram *Lais* præmissi, & inde reduces socios suos excitârunt, ab Angelis custodibus per Sanctas inspirationes excitari. *Surgite, inquit illi, & ascendemus ad eos: vidimus enim terram valde opulentam & uberem nolite negligere, nolite cessare. eam & possideamus eam. Intrabimus ad securos in Regionem latissimam, tradetque Dominus locum, in quo nullius rei erit penuria &c.* Ipse gentium Apostolus exploratoris instar admirabilî raptu in hunc locum missus, retulit 1. Corinth. 3. *oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, qua preparavit Deus iis, qui diligunt illum.* Mater Virginea, de qua cantic. 4. dicitur: *emissiones tuæ Paradisus &c.* & quæ juncta magni nominis Doctores revelatâ facie vidit Deum, non parum se credidit explicandæ satis beatitudini, istis tantum usa verbis Lucæ 1. *esurientes implevit bonis; quæ verba expendens Hugo Card. ait: non dicitur, quibus bonis, ut intelligatur omnibus bonis gratia & gloria & spiritualis intelligentia &c.* fuere nonnulli, qui cœlestem gloriam adumbraturi, pingebant corpus, cœlum referens radiantibus stellis, Sole, Lunâ & innumeris ornamentis instructum, annexò lemate: *pulchriora latent.* Latet sanè illa civitas, quam apocalypticus Joannes vidit in quadro positam, cujus structura muri ex lapide Jaspide, ipsa verò aurum mundum &c. latet tanta Voluptas, quæ omnem exsuperat intellectum hominis, sermonem omnem infinities transcendit: adeò, ut stupore attonitus exclamet Vates regius: *ò quam magna est multitudo dulcedinis tuæ, quam abscondisti timentibus te, & hæc dulcedo excludit omnem*

mnem rerum vicissitudinem, omnes inimicorum insidias, omnem
 mali timorem. latet satiety sine ullo fastidio in beatis reperienda,
 prout sanctus testatur Greg. M. lib. 18. moral. c. 28. scribens: *desi-*
derant sine labore, quia desiderium satiety comitatur: & satiantur sine fa-
stidio quia ipsa satiety ex desiderio semper accenditur. Regina Saba ad
 Salomonis regiam profecta, vidit rara, audivit stupenda, qui-
 bûs tamen omnibûs non adeo fuit inescata, ut Aulam illam in per-
 petuam sibi eligeret sedem: sed quasi ad nauseam satuta deliciis
 Salomonicis, domum cum servis suis rediit. At in cœlo invenire
 est eam rerum mirabilium varietatem, quæ dum satiety nequit, suas
 incolas sibi quasi agglutinat, ut nec velnit, nec possint aliò migrare.
 Latet stabilis felicitas, & hinc S. Joannes Apoc. 7. vidit beatos *stantes*
ante Thronum Dei & in conspectu agni. S. Rombertus Bremensis Episcopus
 cum insignem Victoriam contra Nortmannos precibûs suis velut al-
 ter Moyles impetrasset, id effecit, ut deinceps locus ille, in quo pre-
 ces fuderat, semper vernaret, cespite virenti ridens. Ita Sur. 4. Febr.
 in vita talis terra Cœlum est, semper virens, stabiliqûe felicitate beata.
 Prout Sancta Virgo & Martyr Dorothea objecit Tyranno dicens: *Spon-*
sus meus me invitat: imus enim per hasce pœnas breves & exiles ad Paradisum de-
liciarum, ubi sunt poma miræ pulchritudinis, rosa, lilia & flores innumeri, qui
nunquam marcescunt, idqûe comprobavit miraculò, mittens derisori suo
 Theophilo Scribæ per Angelum flores & poma speciosissima, recen-
 tissima mediâ ferè hyeme. Latens demum ea omnia, quæ pulcher-
 rimis verbis S. Anselmus in suo prologo c. 25. detegit scribens:
ibi est, ibi est, quidquid amatis, quidquid desideratis. Si delectat pulchritu-
 do? fulgebant Justi sicut sol. Si velocitas aut fortitudo, aut libera-
 tas corporis, cui nihil obistere possit? erunt similes Angelis Dei: quia
 seminatur corpus animale, & surget corpus spirituale, potestate uti-
 que non natura. Si longa & salubris vita? ibi sana est æternitas & æterna
 fanitas: quia Justi in perpetuum vivent, & salus Justorum à Domino. Si
 satiety? satietybuntur, cum apparuerit gloria Dei. Si melodia? ibi An-
 gelorum Chori concinunt sine fine Deo. Si quælibet munda non im-
 munda Voluptas? torrente Voluptatis potabit eos Deus. Si sapientia?
 ipsa Dei sapientia ostendit eis se ipsam. Si amicitia? diligunt Deum plus-
 quam se ipsos, & invicem tanquam se ipsos, & Deus illos plusquam illi se
 ipsos: quia illi illum, & invicem per illum & ille se, & illos per se ipsum.
 Hæc & pluraper longû Apfel. Ego verò ò Christ. Lector coronidis locò
 S s 3
 excl-

exclamo: eamus & possideamus terram hanc, auferamus cum *Danitis* sculptilia, *Idola*, & *conflatilia* pectoris nostri, inordinatum videlicet ad bona terrena amorem. Non acquiescamus carni nostræ, quæ v. 24. citati capit. cum *Micha* post nos vociferatur: *Deos meos, quos mihi feci, tulistis.* Sed cum sexcentis illis fortissimis *Judæorum* viris currentes per viam Mandatorum Dei ascendamus cœlestem *Lais*, ibi ut refert *S. Scriptura* v. 27. capit. cit. venturi ad *Populum quiescentem & securum.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 19. lib. Judicum, in quo describitur Iter Levitæ cum uxore sua, Gabaonitarum in eos duritia & nefanda libido exercita in uxorem Levitæ.

N. 233. Considera : **Q**UOD Dæmon homines, è domo peccati per veram pœnitentiam ad Deum profecturos, iisdem verbis alloquatur, quibus utitur *S. Scriptura* capite v. 6. *Quæso te, ut hodie hic maneat, & v. 9. mane apud me etiam hodie, & duc letum diem, & cras proficisceris,* de mercatore quodam legitur: quod *Tabernæ suæ* majusculis litteris inscribi iusserit: *Hodie in loco hoc nil creditò venditur. sed cras.* Factum inde, nunquam tempus adventasse, quò emptores aliquid creditò acceperint, eandem *Scripturam* singulis diebus videre iussi. *Pari pròh dolor!* astutiâ miseris peccatoribus illudit *Diabolus* hodiernum tantummodo diem sibi impendi petit, crastinum pœnitentiæ dari cōcedens. Verùm cum eadem verba quotidie repetat, oritur inde: nunquam illucescere illum pœnitentiæ locandum diem, ut quò eos diutius remoretur, eò majori jure eos possideat; crescunt enim catenæ, de quibus asserit *Ecclesia*: delictorum catena constringitur. Quod ipsum pulchrò simili declarat *S. Bonav. tom. 6. in Diæt. salut. tit. 1. c. 2. inquit: Peccatum est sicut rete, & sicut Virga inviscata: nam sicut piscis in retibus se agitandò amplius involvit, & avis plus ambulans per Virgam inviscatam fortius se capit, sic peccator magis elongatur à Deo, & strictius illaqueatur à Diabolo, quia de tali dicitur: tenebitur planta ejus laqueis.* *Joannes de Villa nova* refert: existisse quendam sceneratorem, crebrò à confessario suo admonitum, ageret Pœnitentiam injustè retenta suis rediturus Dominis. Ad quæ verba identidem respondere auditus sit: *benè, faciam adhuc.* Sed his nondum satur *Sacerdos*, dum monitum dupli-